

dag har jeg oplevet, at ministeren har sagt, at de 0,5 mia. kr. især tilgodeser landdistrikterne. Det kan godt være, at landdistrikterne er blevet tilgodeset med de penge, men de har dækket de udgifter, man har haft til administration, og jeg vil godt bede ministeren fortælle mig: Hvorfor får landdistrikterne mest ud af de 1,5 mia. kr. til sygehuse? Er det, fordi folk er mere syge?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det, jeg sagde, og som jeg gerne siger igen, var, at ved fordelingen af de 1,5 mia. kr. og de 0,5 mia. kr. har vi brugt nøgler, som gør, at det i særlig grad er de økonomisk ikke velstillede regioner, som har fået andel i de penge.

Hr. Arne Toft vil vide, at når man fordeler bloktilskud, gør man det normalt i forhold til beskatningsgrundlaget efter devisen »hvem som meget har, skal mere gives«. Det, regeringen har gjort med de 1,5 mia. kr. ekstra til sundhedsområdet og de 455 mio. kr., der er til ekstra rådighed på ældreområdet i år, er, at de er fordelt efter princippet pro rata, og det er altså en fordeling, som betyder, at hovedstadsområdet og de mere velstillede områder af Danmark har fået mindre, end de almindeligvis ville få.

Dermed har denne regering med handling signaleret vilje til at flytte statslige ressourcer til de dele af Danmark, der ellers har det svært, i modsætning til den gamle regering, der bare snakkede om det, og som stod bag udligningsreformen fra 1995-96, som notorisk flyttede ressourcer fra de tyndt befolkede områder til de store købstadskommuner. Det er derfor, jeg bruger eksemplet her og også har brugt det i debatten i dag til at gendrive denne mærkelige socialdemokratiske form for moral, der består i at gøre noget, mens man er i regering, og bagefter klandre os andre for i princippet at prøve at rette op på det. Så går det pludselig ikke stærkt nok.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Det kunne jo være spændende at spørge indenrigs- og sundhedsministeren, hvornår kvoten på de 1,5 mia. kr. og de 0,5 mia. kr. er opbrugt, men jeg vil godt spørge ministeren: Hvor mange hjemmehjælpstimer er der kommet ud af den halve milliard? Det, jeg hører fra kommunerne, er, at det har kostet dem penge at få de 1,5 mia. kr., fordi de skulle gennemføre den politik, regeringen har stillet op, nemlig at beregne udbuds-

materiale, og det har krævet flere ressourcer end den halve milliard.

Kl. 16.55

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Vi kommer jo langt omkring, og jeg ved ikke, om vi befinder os i kernen af landdistriktsproblematikken længere.

Jeg skal bare sige om den halve milliard, at den halve milliard er jo et permanent løft til kommunerne, og at det er sådan, at vi samtidig har mødt kommunerne med det formkrav, at der skal indføres frit valg på ældreområdet. Der til hører bl.a., at man skal vide, hvad det koster at producere hjemmehjælpen i eget regi.

Jeg har også godt hørt, at der er kommuner, der mener, at det har kostet utrolig mange penge at finde ud af, hvad det historisk set egentlig har kostet at løse hjemmehjælpsopgaven, og det kan man jo undre sig over. Der har også været kommuner, hvor svaret stort set kunne trækkes i en automat, fordi man godt vidste, hvad man havde med at gøre, før Folketinget stillede spørgsmålet. Men det korte af det lange er altså, at kommunerne står med nogle engangsudgifter til at regne ud, hvad det koster at drive hjemmehjælpen og lave stykpriser, og til dækning af de engangsudgifter møder regeringen op med en permanent bevilling på 0,5 mia. kr. Det er sådan set en god forretning for kommunerne.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Kristen Touborg som ordfører for forespørgerne.

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil godt afslutte med at sige tak for debatten og især tak for et godt samarbejde med oppositionen om en fremadrettet vedtagelse, som kunne have givet landdistrikterne et tiltrængt løft. Tak for det.

Desværre vedtager et flertal om lidt en afværgedtagelse – jeg tør godt være lidt mere konkret end ministeren, jeg er ret sikker på, at det gør man – som desværre indebærer, at der vil ske lige så lidt i landdistrikterne, som der hidtil er sket. Redegørelsen om detailhandelens betydning, som er nævnt i vores vedtagelse, håber jeg dog at ministeren vil foranstalte, selv om man må forudse, at vores forslag ikke kommer til afstemning.